హలో హలో ఓ అమ్మాయి

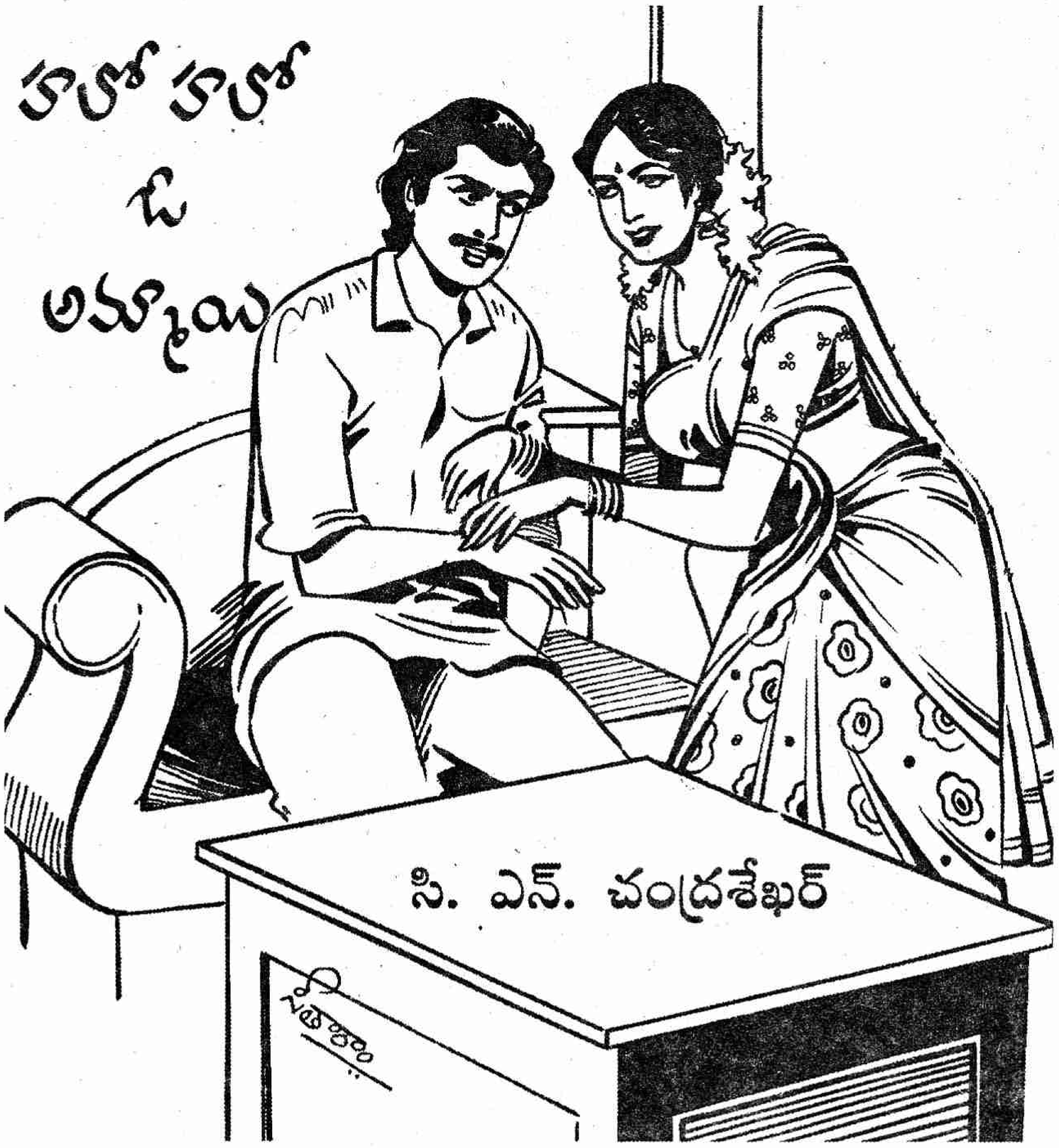

సి. ఎన్. చంద్రశేఖర్

(గత సంచిక తరువాయి)

అందమైన చేతి వ్రాతతో ఉన్న ఆ కాగితాన్ని చదివాడు.

"నవల తీసుకున్నాను. రేపు ఉదయం మీరు జాగింగ్‌కు వెళ్ళి వచ్చే సరికి మీ తలుపు గొళ్ళానికి సంచి, సంచిలో నవల ఉంటుంది" అని రాసి ఉంది.

మరుసటి రోజు జాగింగ్‌కు వెళ్ళి వచ్చే సరికి తలుపుకు సంచి వేలాడుతోంది. లోపల నవలతోపాటు ఓ స్లిప్పు కనిపించింది. తీసి చదివాడు.

"నవల అద్భుతంగా ఉంది. మంచి రచయితకు ఉండే అన్ని లక్షణాలు మీకున్నాయి, ఒక్కటి తప్ప. అది మీపై మీకు నమ్మకం. దాన్ని పెంచుకోండి. గొప్ప రచయిత అవుతారు" అని రాసి ఉంది.

నవలను పోటీకి పంపాడు. నెల రోజుల తరువాత మొదటి బహుమతి వచ్చిందని ఉత్తరం వచ్చింది. శరత్‌కు ఎంతో ఆనందం కలిగింది. ఆ ఆనందాన్ని భావనతో పంచుకోవాలని ఆమె ఫోన్ కాల్ కోసం ఎదురు చూడసాగాడు. అప్పటికే ఆమె ఫోన్ చేసి నాలుగు రోజులయింది. సాయంత్రం ఎక్కడికీ వెళ్ళకుండా ఫోను పక్కనే కూర్చున్నాడు. ఆ రోజు కూడా భావన ఫోన్ చెయ్యలేదు.

మరో రెండు రోజుల తర్వాత ఫోన్ మోగితే ఆత్రంగా వెళ్ళి రిసీవరు అందుకున్నాడు.

"హలో" అన్నాడు ఆత్రంగా.

"హలో శరత్‌గారూ ఎలా ఉన్నారు?" భావన గొంతు విన్న అతనికి ప్రాణం లేచి వచ్చినట్లయింది.

"ఏమయ్యారు ఇన్ని రోజులూ? నేనెంత నరకం అనుభవించానో తెలుసా?"

"అయామ్ సారీ. నేను ఊళ్ళో లేను. అందుకే మీకు ఫోన్ చెయ్యలేదు"

"ఈ రోజుల్లో పల్లెటూళ్ళకు కూడా ఫోను సౌకర్యం ఉంది. నాకు ఫోన్ చెయ్యాలని ఒక్కసారి కూడా మీకు అనిపించలేదా?" బాధగా అన్నాడు.

"ఆ విషయం తరువాత చెబుతాను. మీకో గుడ్ న్యూస్. మనం ఈ రోజు కలవబోతున్నాం."

"నిజంగా? ఎప్పుడు? ఎక్కడ?" ఎగ్జయిట్‌మెంట్ ధ్వనించింది అతని కంఠంలో.

"ఈ రోజు సాయంత్రం. హోటల్ అభిలాష్‌లో"

"నేను మీకోసం ఎదురు చూస్తూ, అక్కడికి వచ్చిన ప్రతి అమ్మాయినీ చూస్తూంటే మీరు ఏ మూలో కూర్చుని నవ్వుకుంటూ వుంటారు అవునా?"

"లేదు. అక్కడ లాన్‌లో టేబుల్ నెంబర్ సెవన్ మనకోసం రిజర్వు చేయించాను. ఆరు గంటలకు మీరు అక్కడికి రండి. నేను మీకోసం ఎదురు చూస్తూ ఉంటాను"

"నమ్మమంటారా?"

"మీకు అనుమానమే అక్కర్లేదు"

"సరే. మీకొక గుడ్ న్యూస్. నా నవలకు మొదటి బహుమతి వచ్చింది."

"ఓహ్ కంగ్రాట్స్. యు హేవ్ డన్ యిట్. ఇక శరత్ ప్రఖ్యాత రచయిత కాబోతున్నారన్న మాట"

"ఈ విజయం వెనుక మీరున్నారు. మీ స్ఫూర్తితోనే దీన్ని సాధించగలిగాను"

"ఓకె వి విల్ సెలబ్రేట్ ఇట్ ఇన్ ది ఈవినింగ్.. బై"

"బై"

❊ ❊ ❊

"మిస్ భావన? " ఆమె వైపు చూస్తూ అడిగాడు.

"యస్ మిస్టర్ శరత్. గ్లాడ్ టు మీట్ యు" ఆమె కూర్చునే చేయి అందించింది. శరత్ చేయి కలిపాడు. మెత్తగా తగుల్తున్న ఆమె చేతులు అతని మనసును గిలిగింతలు పెట్టాయి.

"కూర్చోండి" అంది భావన.

ఎదురుగా కాకుండా ఆమె పక్కనే కూర్చున్నాడు ఆమెను మరింత దగ్గరగా చూడొచ్చని.

"ఏం తీసుకుంటారు?" భావన అడిగింది వెయిటర్ దగ్గరకు రాగానే.

"ఏదైనా లైట్‌గా తీసుకుందాం" అంటూ తనే రెండు అయిటమ్స్ ఆర్డరిచ్చాడు శరత్.

"నేను మిమ్మల్ని ఇంత త్వరగా చూస్తానని అనుకోలేదు" అన్నాడు.

"నేను మీకు నచ్చానా?"

"నచ్చారు. నేను అదృష్టవంతుణ్ణి"

కొద్దిసేపు ఒకరినొకరు చూసుకుంటూ ఉండిపోయారు.

"ఏదైనా మాట్లాడండి" అన్నాడు శరత్.

"నేను ఎం.ఎస్.సి. ఫిజిక్స్ పూర్తిచేసిన తర్వాత ఈ ఊరికొచ్చాము. మా నాన్న మంచి పేరున్న కంపెనీకి జనరల్ మేనేజర్. ఓ రోజు మన ఫ్లాట్స్‌లో ఉండే నా స్నేహితురాలు మిమ్మల్ని చూపి మీరు స్టేట్‌బ్యాంక్‌లో ప్రొబేషనరీ ఆఫీసర్ అని చెప్పింది. ఆ పరీక్ష పాసవడం చాలా కష్టం కాబట్టి మీరు చాలా తెలివితేటలు కలవారని నాకు అర్థమైంది. ఆ తర్వాత రోడ్డుపై మీరు నాకు దారి ఇచ్చిన సంఘటన నన్ను ఎంతో ఆలోచింప చేసింది. మీరు చేసిన ఆ చిన్న పని మీ మనస్థత్వాన్ని చెప్పింది. మా నాన్నకు అమెరికా అల్లుడు కావాలి. నాకు అచ్చ తెలుగు అబ్బాయి, మంచితనం, మానవత్వం ఉన్న అబ్బాయి, మంచి టేస్టూ, భావుకత్వం ఉన్న అబ్బాయి భర్తగా కావాలి. మూడు నెలల క్రితం నాకు ఏక్సిడెంట్లో ఓ కాలు విరిగింది. ఇంట్లో ఖాళీగా ఉన్న నాకు ఎందుకో మీకు ఫోన్ చేయాలన్న చిలిపి ఆలోచన వచ్చింది. బహుశా అప్పుడే టీవి లో నేను చూసిన ఓ తెలుగు సినిమా ప్రభావం నాపై ఉండి ఉండొచ్చు. మీతో మాట్లాడేకొద్దీ ఇంకా ఇంకా మాట్లాడాలనిపించేది. మిమ్మల్ని రోజూ మీరు ఆఫీసుకు వెళ్ళేటప్పుడు, తిరిగి వచ్చేటపప్పుడు చూసేదాన్ని. ఎలా అంటే మీరు వాడే లిఫ్ట్‌కు ఎదురుగా ఉన్న ఫ్లాట్‌లోనే మేము ఉంటున్నాం కాబట్టి.

ఆ రోజు డిన్నర్‌లో నేను మా కారులో కూర్చునే డిన్నర్ తిన్నాను. నా కాలికున్న బ్యాండేజ్‌వల్ల కారు దిగలేదు. డిన్నర్ తీసుకుంటూ, మిమ్మల్ని చూస్తూ కూర్చున్నాను. మీ నవల నా స్నేహితురాలి సహాయంతో తెచ్చుకొని చదివాను. నాకు మాట ఇచ్చిన ప్రకారం నన్ను చూడటానికి మీరు ప్రయత్నించలేదు. మీలోని నిజాయితీ నాకెంతో నచ్చింది. ఇక ఇన్ని రోజులూ మీకు ఫోన్ చేయకపోవడానికి కారణం నేను మిమ్మల్ని నిజంగా ప్రేమిస్తున్నానా అని నన్ను నేను పరీక్షించుకోవడం కోసం. నేను మీతో మాట్లాడకుండా, మిమ్మల్ని చూడకుండా ఉండలేనని నాకర్థమైంది. మీ కోపం, అసహనం చూశాక మీరూ అదే పరిస్థితిలో ఉన్నారన్న విషయం కూడా అర్థమైంది."

వెయిటర్ ఐటమ్స్ సర్వ్ చేశాక స్వీట్ ఆర్డర్ చేసింది భావన.

"ఈ రోజు పార్టీ నేనిస్తున్నాను. ఎందుకో చెప్పండి?"

"నా నవలకు బహుమతి వచ్చినందుకు"

"కరెక్ట్ వచ్చే ఆదివారం మీరు పార్టీ ఇవ్వాలి. ఎందుకో చెప్పండి"

"మీరు సివిల్ సర్వీసెస్ ఫైనల్ పాసయి వుంటారు"

"యూ ఆర్ అబ్సల్యూట్‌లీ కరెక్ట్"

"కంగ్రాట్స్" అంటూ భావన చేయి పట్టుకొని ఊపేశాడు. అతని ఆనందాన్ని చూసి 'ఇతనికి ఈర్ష్య, ఇన్‌ఫీరియారిటీ కాంప్లెక్స్ లేవు' అనుకుంది మనసులో.

"ఇన్ని సంతోషకరమైన విషయాల మధ్య ఓ విషాద వార్త కూడా ఉంది" అంది భావన మెల్లగా.

"ఏమిటది?" ఆత్రంగా అడిగాడు శరత్.

"నా కాలు విరిగాక సిటీలోని ఓ ప్రఖ్యాత ఆర్థోపెడీషియన్ దగ్గర ట్రీట్‌మెంట్ తీసుకున్నాను. అయితే గతవారం చివరిసారి కట్టు కట్టించుకోవ డానికి వెళ్ళినప్పుడు ఏక్సిడెంట్‌లో కొద్దిగా వంకర తిరిగిన నా కాలు మామూలు స్థితికి రాదని చెప్పాడు. నా బాధ ఏమని చెప్పను? ఓ అవిటిదానిలా మిగిలిపోతాననే బాధకన్నా మిమ్మల్ని డిసప్పాయింట్ చేస్తున్నన్న బాధే నాలో ఎక్కువగా ఉండింది. అందుకే హడావిడిగా మీ జీవితంలో ప్రవేశించిన నేను నిశ్శబ్దంగా మీ జీవితం లోంచి తప్పుకోవాలనుకున్నాను. అందుకే మీకు ఫోన్ చెయ్యలేదు. అయితే నా మౌనం మిమ్మల్నెంత బాధిస్తుందో నాకు తెలుసు. అందుకే మీకు అసలు విషయం చెప్పి మన ప్రేమ భవిష్యత్తు మీ నిర్ణయానికే వదిలెయ్యడానికి నిశ్చయించుకొని ఈ రోజు మీకు ఫోన్ చేశాను. ఈ అవిటిదాన్ని చేసుకోవాలా, వద్దా అని నిర్ణయించుకోవాల్సింది మీరే"

ఆ మాట అంటున్నప్పుడు ఆమె కనుకొనల నుండి కన్నీరు రావడం చూశాడు. రెండు నిమిషాలు మౌనంగా ఉండి తర్వాత –

"సారీ నేను అవిటితనం లేని అమ్మాయినే చేసుకోవాలని అనుకుంటున్నాను" అన్నాడు.

ఆమె బాధగా కళ్ళు మూసుకుంది.

"మనసుకు ఏ అవిటితనమూ లేని భావనని"

ఆశ్చర్యంగా కళ్ళు తెరచి అతని వైపు చూసింది. అతని కళ్ళు నవ్వుతున్నాయి.

"ఇంకోసారి చెప్పండి" నమ్మలేనట్లు అడిగింది.

"ఎన్నిసార్లు చెప్పమన్నా చెబుతాను. నా దృష్టిలో ప్రేమించడం వేరు, పెళ్ళి చేసుకోవడం వేరు కాదు. ఒకర్ని ప్రేమించి మరొకర్ని పెళ్ళి చేసుకొనే మనస్తత్వం కాదు నాది. ఒకవేళ ఈ ఏక్సిడెంట్ మన పెళ్ళయ్యాకే అయి వుంటే మిమ్మల్ని వదిలేసేవాణ్ణా? మీరు నన్నర్థం చేసుకుంది ఇంతేనా?"

"లేదు. నాకు మీ గురించి ఎంత తెలిసినా ఇది జీవిత సమస్య. మనం ఊహించుకొన్నంత తేలికగా పరిష్కారాలు ఉండవని అనుకున్నాను. మీరు మనస్ఫూర్తిగా నన్ను స్వీకరిస్తున్నారా?"

"అవును"

"థ్యాంక్యూ" అంటూ అతని చేతిని తీసుకొని అరచేయిని మెత్తగా స్పృశించింది. తర్వాత వాష్‌బేసిన్ దగ్గరికి వెళ్ళి చేతులు వాష్ చేసుకొని వచ్చి కూర్చుంది.

"అదేమిటి మీ కాలు.." ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ అడిగాడు.

"చక్కగా ఉంది. ఏక్సిడెంట్ ఆయిన మాట నిజం. కాలు వంకర తిరిగిన మాట అబద్ధం. నేను పెట్టిన చివరి పరీక్షలో కూడా మీరే నెగ్గారు. తెలివితేటలు, అందం, భావుకత లాంటటి ఎన్నో విషయాల్లో మీరు నాకు సమఉజ్జీగా ఉన్నా మానవత్వంలో ఎన్నో మెట్లు పైన ఉన్నారు మీరు. ఇంకో విషయం ఇన్నాళ్ళూ అన్ని పరీక్షలూ నేనే పెట్టాను. కాని కాబోయే జీవిత భాగస్వామి గురించి ఆడదానికంటే మగవాడికే ఎక్కువగా ఆశలు, ఊహలు ఉంటాయని చదివాను. మీరు పెట్టే పరీక్షలకు నేను సిద్ధమే. నేను మీకు అన్నివిధాలా నచ్చితేనే మన పెళ్ళి జరుగుతుంది" అంది భావన. ❋

ఉభయచర యంత్రం

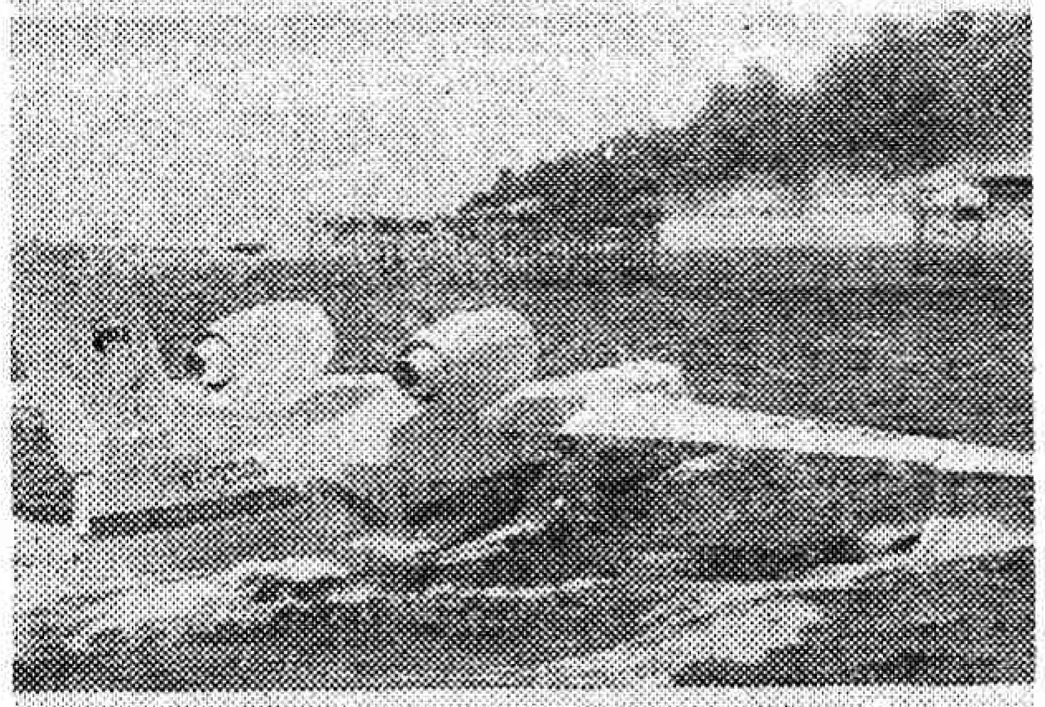

రష్యాలోని కలినింగ్రేడ్ వద్ద ఇటీవల రష్యా-నాటో సంయుక్తంగా నిర్వహించిన యుద్ధ విన్యాసాల్లో పాల్గొన్న మిలటరీ యుద్ధ విహంగం. ఇది గాలిలో ఎగరగలదు. సముద్రంలో పడవలాగా పని చేస్తుంది.